

ΠΡΟΛΟΓΟΣ από τον Πρόεδρο του Τμήματος

Η Γνώση αποτελεί την ουσιαστικότερη υπαρξιακή ανάγκη του Ανθρώπου, απολύτως συμπληρωματική της Επιβίωσης. Και χαρακτηρίζεται ως υπαρξιακή, διότι μόνο μέσω αυτής μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε Εαυτόν εν σχέσει με το Φυσικό και Κοινωνικό περιβάλλον. Ούτω πως, ο κατεξοχήν χώρος αμφίδρομης αλληλεπίδρασης “δασκάλων” και “μαθητών” με κύριο σκοπό την παραγωγή και μετάδοση Γνώσης ονομάστηκε Πανεπιστήμιο (Universitas magistrorum et scholarium). Παράλληλα, πρέπει να δεχθούμε επιτέλους, ότι οι Πανεπιστημιακές Σπουδές δεν σκοπούν στη διαμόρφωση της προσωπικότητας των φοιτούντων. Αυτή η τεράστιας ατομικής και συλλογικής σημασίας Παιδεία μορφούμενη από τη συνάθροιση της Γνωσιακής μύησης, της Αξιολογικής ικανότητας και της Αισθητικής καλλιέργειας, τελείται κυριότατα από την ηλικία των τριών έως δεκαοκτώ ετών. Και προφανώς η δια της Παιδείας σμίλευση συνεχίζεται δια βίου, αλλά θα ήταν άρνηση του κύριου και καίριου χαρακτήρα του Πανεπιστημίου να του επιβάλουμε να “πλάσει” χαρακτήρες.

Τον Οκτώβριο του 1979 ένας επιτυχών στις πανελλήνιες εξετάσεις έφτανε στην Πάτρα ως πρωτοετής φοιτητής του Τμήματος Φαρμακευτικής, το οποίο μόλις τον προηγούμενο χρόνο (1978) είχε υποδεχθεί για πρώτη φορά φοιτητές. Το πρώτο πράγμα που κράτησε στα χέρια του ήταν ο Οδηγός Σπουδών του νεότευκτου Τμήματος και προσπάθησε με την αγωνία του ερασιτέχνη και την παρόρμηση της στιγμής να συνοδοιπορήσει με τα περιγραφόμενα ως Εκπαιδευτική διαδικασία, να ταξιδέψει απορώντας για το περιεχόμενο των Νέων μαθημάτων, να προβάλλει τη ζωή του στο μέλλον.

Έκτοτε ο χρόνος κύλησε, οι τότε συμφοιτητές έγιναν συνάδελφοι, άλλοι βρέθηκαν πιο κοντά και άλλοι χάθηκαν προσωρινά ή για πάντα, αλλά ο κοινός τόπος, το σημείο εκκίνησης, η “γνώση της μήτρας” και το “αλάτι της ζωής” ήταν πάντα το Τμήμα Φαρμακευτικής, το Πανεπιστήμιο Πατρών, η Πάτρα.

Και ο τότε πρωτοετής είναι ο ίδιος που υπογράφει αυτό το καλωσόρισμα και που του ήταν αδύνατο τότε να φανταστεί το τώρα.

Έχω λοιπόν κάθε λόγο να σας προτρέψω να κάνετε οποιοδήποτε όνειρο σας ταξιδεύει, σας διεγείρει, σας προκαλεί, χωρίς καμία αναστολή, κανένα ενδοιασμό, κανένα όριο.

Ονειρευτείτε τα πάντα ως υπέρβαση ορίων και ζήστε κάθε στιγμή, κάθε λεπτό του χρόνου των Σπουδών σας, θεωρώντας πως η εκ μέρους μου διαβεβαίωση για το υπερπολύτιμο της διαδικασίας δεν είναι παρά μόνο ένα ατράνταχτο και ακαταμάχητο πειραματικό δεδομένο. Ο χρόνος είναι αμείλικτος, τρέξτε πιο γρήγορα από αυτόν και προσπαθήστε να νικήσετε την ανηθικότητα που εμπεριέχει: πάντα θα σας κυνηγά και ποτέ δε θα σας χαριστεί.

Ως Πρόεδρος του Τμήματος Φαρμακευτικής σας καλωσορίζω από καρδιάς και ως Επιστήμων σας ζηλεύω: έχετε τα πάντα μπροστά σας και είναι όλα στα χέρια σας.

Οι εκάστοτε συνθήκες, καλύτερες ή χειρότερες, δεν μπορεί για Νέους Ανθρώπους σαν Εσάς να είναι τίποτα άλλο παρά μια διαφορετική σκηνοθεσία, στη ζοφερή εκδοχή της οποίας οι Άξιοι λογίζονται Αξιότεροι.

Οκτώβριος 2014
Σωτήρης Στ. Νικολαρόπουλος
Αναπλ. Καθηγητής
Πρόεδρος του Τμήματος Φαρμακευτικής